

## Contra el precintament de l'únic canal de televisió comunitari de Barcelona

El mes passat la Direcció General de Comunicació i Serveis de Difusió Audiovisual va acordar enviar la policia per precintat els equips d'emissió de LaTele, el canal de l'Assemblea per la Comunicació Social. La decisió no ens sorprèn i en ens sorprèn a l'hora.

NO ens sorprèn per que, de fet, és el que ha vingut succeint de que es van posar en marxa les primeres ràdios i televisions comunitàries. Tot i que la Constitució democràtica reconeix el dret a l'expressió a través de tots els mitjans possibles, la realitat és que els diferents governs han anat emetent ordres de tancament contra les ràdios i televisions lliures, i han limitat la llibertat d'expressió a allò que es pot dir a través dels mitjans controlats pel poder polític o pel poder econòmic.

NO ens sorprèn per que, de fet, des de l'ACS, des de la Xarxa Estatal de Mitjans Comunitaris, des de les ràdios lliures, des de les xarxes internacionals de mitjans comunitaris i, ara també, des del propi Parlament Europeu, ja venim denunciant de fa temps la manca de regulació i reconeixement d'un sector cabdal per a la democràcia real, com són els mitjans de comunicació comunitaris, sense afany de lucre: el tercer sector audiovisual.

Però, d'altra banda, sí que ens sorprèn una mica que ara es torni a prendre una mesura com aquesta, que es torni a recórrer a processos sancionadors i a la policia per tancar mitjans de comunicació.

Sí que ens sorprèn per que confiàvem en la nova Llei de la Comunicació Audiovisual a Catalunya, que per primer cop reconeix de forma explícita els mitjans comunitaris i, tot i que encara de forma marginal, estableix que s'haurà de reservar espai radioelèctric, espai públic, per a aquest **tercer sector audiovisual**, ni públic-institucional, ni privat-comercial.

Sí que ens sorprèn perquè les emissions de l'ACS compleixen el que està previst en aquesta llei —no emet publicitat ni té cap activitat comercial amb afany de lucre; no provoca interferències, és a dir, ocupa un espai radioelèctric disponible; és un canal obert a la participació en la programació i en la presa de decisions. En canvi, és l'Administració la que no acaba de complir la Llei, la que no ha desenvolupat, després de tres anys de la seva aprovació, els mecanismes per a que el que a la Llei són paraules, pugui ser realitat.

Sí que ens sorprèn perquè des de la posada en marxa de la Campanya Okupem les Ones i l'Assemblea per la Comunicació Social ja fa cinc anys hem estat mantenint contactes amb el Parlament, amb els partits polítics, amb la Direcció General de Comunicació i Serveis Audiovisuals i amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la necessitat de garantir espais de comunicació social en tots els suports possibles. I semblava que tothom estava d'acord en què es bo que hi hagi mitjans comunitaris.

Sí que ens sorprèn perquè no esperàvem que la resposta a una demanda de més democràcia, de més participació en la vida pública, de democratització en l'ús dels mitjans, fos una sanció administrativa i una ordre de tancament.

Lamentem sincerament que la situació a Catalunya s'allunyi tant, encara, de pràctiques legals d'altres països europeus i americans i de les que recomana el propi Parlament Europeu i les associacions internacionals de mitjans comunitaris.

Per això, l'Assemblea per la Comunicació Social mantindrà les seves emissions i intensificarà els esforços per tal de construir uns mitjans comunitaris útils, oberts i transparents, no subjectes als interessos del poder econòmic i polític. Per això, ens oposarem a qualsevol procés sancionador i continuarem reivindicant les plenes garanties legals per al **tercer sector audiovisual**.

Les emissions al canal 52 de la UHF, amb nom LaTele, corresponen a una iniciativa comunitària, sense afany de lucre, que no inclou publicitat ni cap altra activitat comercial, i que no provoca cap problema de interferències a altres emissions. La campanya Okupem les Ones, igual que altres iniciatives desenvolupades en el marc de l'ACS, com la presentació d'esmenes a la Llei de l'Audiovisual per al reconeixement del Tercer Sector Audiovisual, ha rebut el recolzament de més de 140 col·lectius socials de Catalunya, que volen disposar de mitjans audiovisuals propis, en aquest cas d'una televisió pròpia: LaTele. LaTele del canal 52 és una televisió comunitària que vol desenvolupar un model de mitjans que no siguin ni propietat de l'administració pública, ni propietat d'empreses privades amb objectius comercials, sinó que sigui una televisió pròpia de col·lectius socials que treballen en àmbits diversos i que volen gestionar de forma directa mitjans de comunicació on expressar-se, on posar en comú i debatre idees i projectes, on difondre informació, en definitiva, on comunicar-se, entre ells i amb el conjunt de la ciutadania, sense intermediaris (podeu veure tota la informació sobre el projecte a <http://www.okupemlesones.org>).

Considerem que la Llei de l'Audiovisual de Catalunya en el seu Capítol VI empara l'existència de televisions y ràdios sense afany de lucre i és l'endarreriment de les administracions i altres organismes competents en l'aprovació del reglament corresponent el que ens impedeix accedir a una situació legal plenament normalitzada.

En tot cas, entenem que, des del punt de vista legal les emissions de LaTele s'ajusten al previst per la Llei de la comunicació Audiovisual a Catalunya, Llei 22/2005, que estableix la lliure prestació de serveis de comunicació audiovisual, d'acord amb el dret constitucional a la llibertat d'expressió a través de tots els mitjans tècnics disponibles. S'estableix també la defensa del pluralisme, no només en els continguts sinó també en el tipus de prestadors de serveis, i es reconeix l'existència d'un tercer sector, ni públic-institucional ni privat-comercial, format per les entitats sense afany de lucre. LaTele s'inscriu en aquest tercer sector i compleix amb tot el que la Llei fixa per aquest sector: no emet publicitat ni té cap activitat comercial amb afany de lucre; no provoca interferències, és a dir, ocupa un espai radioelèctric disponible; és un canal obert a la participació en la programació i en la presa de decisions.

Tenint en compte l'anterior, l'obertura d'un expedient sancionador ens sorprèn desagradablement i ens sembla totalment fora de lloc. Més, tenint en compte que en els darrers tres anys hem estat interpel·lant les autoritats competent per a que es donés una solució legal a l'anomenat tercer sector de la comunicació. Des de la campanya Okupem les Ones i l'Assemblea per la Comunicació Social, hem participat en el procés d'aprovació de la Llei de la Comunicació Audiovisual de Catalunya, amb la presentació d'esmenes per al reconeixement d'aquest tercer sector audiovisual, que finalment ha estat inclòs en la llei, tot i que de forma, al nostre entendre, marginal i poc adequada. Posteriorment a l'aprovació d'aquesta llei, hem mantingut diverses reunions amb els responsables de la Direcció General de Comunicació y Serveis de Difusió Audiovisuals, on hem coincidit en la necessitat de desenvolupar el capítol VI de la Llei 22/2005 amb l'aprovació dels reglaments pertinents. També hem instat al CAC a intervenir en aquesta línia, la darrera vegada amb la presentació d'un recurs contra la convocatòria del concurs d'FM que només contemplava la categoria d'emissores comercials i no establia cap reserva per a emissores sense afany de lucre (contra el que preveu la Llei 25/2005). Donada la nostra preocupació per aquest tema, per tant, no entenem que la resposta de l'administració sigui l'obertura d'un expedient sancionador, mentre es continua posposant l'elaboració del reglament que doni a les emissores comunitàries o sense afany de lucre la possibilitat d'accedir a un estatus legal reconegut.

Malauradament, aquesta és la situació en que s'han trobat des del seu inici, ja fa més de 25 anys, les ràdios i televisions comunitàries a l'estat espanyol, on la manca de desenvolupament legal i reglamentari de drets bàsics com el de la llibertat d'expressió a través dels diferents mitjans de comunicació, les ha deixades en una situació de gran vulnerabilitat legal. Ara, tot i que la Llei de l'Audiovisual de Catalunya ha suposat un avanç, ens tornem a trobar amb la mateixa situació, amb un dret reconegut, però amb processos sancionadors damunt la taula. Aquesta mala regulació, a Catalunya i a Espanya, del tercer sector de la comunicació ha estat ressenyada fins i tot en informes europeus (The state of community media in the European Union. Parlament Europeu, set. 2007), on s'assenyala la falta de conscienciació dels responsables polítics i la manca de reconeixement jurídic, com a factors que dificulten el desenvolupament del tercer sector audiovisual com una peça important dels sistemes de comunicació democràtics.